

tumb nink rōemsamb. Se laul mannitsep noort rahwast, omma aiga targaste nink rōemfaste prufti, sest et elloaig rutto mõdalät, nink neide mälletust pühhas piddada, fea tartuse nink õiguse te pääl eddesiminen jo omma uinonu; sõwwap õ'ne nink figgidust neile kottufile, kos tartus ellap nink liqup, nink neil meh-hile, fea sedda pärranõudwa, hoitwa nink lähäm-bide tullus pruutwa, nink esihärralikult sälle, tälle kaitse al tartuse nõudmine häste eddesilät. Nipea kui laul olli ärralautu, siis läts kiit parw tullawat-lidega sure turru päle taggast. Seni kui tulli weel pälli, laulti weel ütte ja tõist tutwat rōemolaulo nink kiit mu linarahwas saisiwa ümbrezõri nink kaisjewa rōemfaste päle.

Uligo mõda jäwa lina ulitse waiklikumbas. Siin nink saäl kuuldas mõnnest majjast, kos weel tulli afnist paistap, hõiskamist nink laulmist, kos wanna sõbra omma kottjohtunu nink nüüd omma nore ea rōemo päiwi mälletawa. Ulitside pääl nink maiju een nink sissen omma küünle nink lambi oßast ärrakistunu nink tähhetorni päält tomimäel paistap weel üts wallus täht, kunstlikult mitmafarwalisist tullesjoontest kottosäetu, kui üts rahhotäht lina päle mahha, kos rōemopiddaja aigomõda nakkawa hengamise asjent otsuma.

Tõisel päiwal teggi üts wäga tark nink fulus prohwæsser, fe meie surefoli pääl taiwatähte tundmist oppetap, uniwersiteti majjan juttust nink fulut Sum-mala immetekku taiwatähte man, nipaljo kui targa omma pärrajuurdlemise läbbi omma jõudnu wälja-selletada, nink kui temma juttust olli lõppetanu, aste üts tõine tark nink fulus taiwatähtetundja, fe õige nimmelt meie rōemopiddo pärrast Peterpurist olli fia tulnu, ette nink tennas wäga kauniste säetu sõame-liko sõ'nnuga meie uniwersiteti wannembid, et nemma ni armsaste nink ni ausalikult wõerid olliwa wasta-

wõtnu, ent ka se eest, mes temma eßi nink mitto tubhat meest ommal ajal siin surefoli pääl olliwa hääd sanu, nink mannits noort rahwast, fea parhilla surefoli pääl opwa, omma aiga targaste prufti. — Ja, figerohkembid nink armsambid sõ'nnu saime neide suust kuulda, fea omme mõttid tigeennambaste taiwa tähtide pole käändwa! Andko siis ka se, fe omma wäggewa käge neid tähti taiwa külge om pandnu nink aujärje päält wallitsep, mes kõrgemb om kui kiit taiwawäe, andko figewäggewene Jummal neide meeste sõnnule, mintaga nemma uniwersiteti rōemfat figginemist sõudsiwa, omma kinnitust nink wõtko sed-da koli omma hoio alla, mes ka teile, armas tallo-rahwas, ni paljo hääd sünnitap nink weel eddispäide saap sünnitama, ni et kalendriteggija arway teie mele pärrast tennu ollewat, kui ta teile ka teedmist nink selletust annap neist asjust, mes 12. Tejembril 1852. Tarto linan sündsiwa. G. M. S.

Üts tark õigusemõistmine.

Saremaal ëlli ütstõrd üts tubli talloperremees. Ka säratsel johhuy mõnnitõrd pudus kätte. Ni piddi ka temma ütstõrd tõise küllamehhe käest 8 wakka rōa-sement lainuses wõtma. Tõine es kela ka sugguke, arwit tedda hä melega nink mõttel, et särane tõwwa nink õige majjapiddaja ka õigel ajal ausaste saas wõlla ärramasma. Ent rikkas perremees koli äkkit-selt ärra nink jät majja pojja kätte. Poig es olle kaddonu eßa saarnane nink sest et sest wõllast keake mu es tija, kui poig ütfinda, siis tulli norel perre-mehhel se kurri mõtte, sedda wõlga ärrasallata nink wõllanõudjat petjas nink kawwalas kassuotsjas sõi-mata. Tõine läts kaibusega kohto, nink sest et kum-magi riomehhe omma sõnna päle saisma jäiwa nink